uttered against Paraśuráma; (thus the old critics: the modern critics however find no fault with this sentence); or b. in the verse या जयश्रीर्मनोजस्य यया जगदलंकृतम्। यामेणाक्षीं विना प्राणा विफला मे कुतो ऽद्य सा, the word एणाक्षीम् ought to stand in the correlative sentence so as to become connected with the *three* preceding relative sentences which it is not now; (the *Sáhityad.* proposes to mend the latter part of this Śloka thus: यां विनामी वृथा प्राणा एणाक्षी सा कुतो ऽद्य मे); or c. in the verse ज्योत्स्ना च यः पयःपूरस्तारकाः कैरवाणि च। राजति व्योमकासारराजहंसः सुधाकरः, the word कासार standing in the same relation to व्योम, as पयःपूर to ज्योत्स्ना &c., it ought not to be part of a compound, as this kind of syntax would affect the whole simile; or in the sentence ईक्षसे यत्कटाक्षेण तदा धन्वी मनोभवः the connexion between the two sentences ought not to have been effected by यद् — तदा, but by चेत् — तदा. See also अभवन्मतसंबन्ध.

II. Bahuvr. n. (-गम्) A sentence in which this defect occurs. E. अ-भवत्-मत and योग; the Bahuvr. scil. वाक्य; (the word does not occur as a Karmadh., but only as a Bahuvr., in the *Kávyaprakáśa*; comp. the following).

अभवन्मतसम्बन्ध Karmadh. m. (-न्धः) (In Rhetoric.) The same as अभवन्मतयोग. (The word does not occur as a Bahuvr. n., but only as a Karmadh., in the *Sáhityadarpaṅa*; comp. the preceding). E. अ-भवत्-मत and सम्बन्ध.

अभवितव्य Tatpur. m.f.n. (-व्यः-व्या-व्यम्) What is not to be. E. अ neg. and भवितव्य.

अभवितव्यता f. (-ता) or अभवितव्यत्व n. (-त्वम्) Predestined non-occurrence. E. अभवितव्य, taddh. aff. तल् or त्व.

अभव्य Tatpur. m. f. n. (-व्यः-व्या-व्यम्) 1 What is not to be, predestined not to be. 2 Not destined to; (in this sense with the dative, in the Buddh. *Dhammapada*: अभब्बो परिहाणाय). 3 Inauspicious, unhappy; e.g. in *Pushpadanta*'s *(Śiva-) Mahimastotra*: अभव्यानामस्मिन्वरद रमणीयामरमणीं विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः. 4 Fraudulent, deceitful; e. g. in the *Vanaparvan* of the *Mahábh.*: एतस्मिन्नन्तरे रक्षो रावणः प्रत्यदृश्यत। अभव्यो भव्यरूपेण भस्मच्छन्न इवानलः (Rávaṅa became visible, deceitful on account of his future appearance, like fire which is deceitful when covered with ashes; '*ignes suppositi cineri doloso*'). E. अ neg. and भव्य.

अभस्त्र Bahuvr. m. f. n. (-स्त्रः-स्त्रा-स्त्रम्) Without bellows. See the following. E. अ priv. and भस्त्रा.

अभस्त्रका or **अभस्त्रिका** f. (-का) I. Bad little bellows. E. अ deter. -भस्त्रा, taddh. aff. कन्, or a Tatpur. अ deter. and भस्त्रका or भस्त्रिका. (The word may in this sense also have the form अभस्त्राका, according to *Páṅ.* VII. 3. 49., but this form is not expressedly stated by the commentators.)

II. A little woman without bellows (? or something little (fem.) without bellows). [The word is commented upon by *Patanjali, Kaiyyaṫa* &c. to *Páṅ.* VII. 3. 47., but only with the intent of illustrating the double form of the *Bahuvr. deriv.*, for the *Tatpur.* or the *Tatpur. deriv.*, as resulting from VII. 3. 48., did not require a special notice in the former Sútra; *Patanj.*: उपसर्जनार्थो ऽयमारम्भः। अभस्त्रिका। अभस्त्रका; *Kaiyy.*: नास्ति भस्त्रा अस्या इति बहुव्रीहावुपसर्जनह्रस्वत्वे कृते यष्टाबुत्पद्यते स भाषितपुंस्कादभस्त्रशब्दात्पर इत्युत्तरसूत्रेण पा-त्विकप्रतिषेधाप्रसङ्गाद्ध्रस्वाग्रहणम्; *Káśiká*: अविद्यमाना भस्त्रा अस्या अभस्त्रा। अल्पा अभस्त्रा अभस्त्रिका। अभस्त्रका (&c. similarly to Kaiyyaṫa).] E. अभस्त्रा (the fem. of अभस्त्र), taddh. aff. कन् and fem. aff. टाप्.

अभाग Bahuvr. m. f. n. (-गः-गा-गम्) Without a share, not sharing, not participating (e. g. in an inheritance). E. अ priv. and भाग.

अभागित्व n. (-त्वम्) The not having a share in, the not participating in; e. g. in the *Jaimini Sútras*: लौकिकदोषसंयोगादपवृत्ते हि चोद्यते निमित्तेन प्रकृतेन स्यादभागित्वात्; or वचनं त्वाज्यभक्षस्याप्रकृतौ स्यादभागित्वात्. E. अभागिन्, taddh. aff. त्व.

अभागिन् Tatpur. m. f. n. (-गी-गिनी-गि) Not sharing in, not participating in. E. अ neg. and भागिन्.

अभाग्य Tatpur. m.f.n. (-ग्यः-ग्या-ग्यम्) Unfortunate, wretched. (The word is udátta on the last syllable.) E. अ neg. and भाग्य.

अभाग्यवत् Tatpur. m. f. n. (-वान्-वती-वत्) Unfortunate, wretched. E. अ neg. and भाग्यवत्.

अभायवाण Bahuvr.(?) m. (-णः) The proper name of a chamberlain of Uchchala, a king of Kashmir. (Perhaps अभयवाण?.) E. ?

अभाव I. Tatpur. m. (-वः) 1 The not being, the not existing, absence; e. g. a *Vártt.* to *Páṅ.* (यस्य च भावेन भावलक्षणम्): भावलक्षणे सप्तमीविधाने ऽभावलक्षण उपसंख्यानम्; or in the *Mím. Sútras*: अभावदर्शनाच्च, or अभावाच्चेतरस्य स्यात्; comp. also the definition of न s. v. अप्राशस्त्य; but mostly and frequently used in this sense as the latter part of a compound, esp. in scientific writings; e. g. in the *Mím. Sútras*: अर्थाभावान्नैवं स्यात्, or कर्माभावान्नेति परार्थत्वात् &c.; in the *Vedánta S.*: तदभावो नाडीषु तच्छ्रुतेरात्मनि च, or कामयास्तु यथाकामं समुच्चीयेरन्न वा पूर्वहेत्वभावात् &c.; in the *Sánkhya S.*: मूले मूलाभावादमूलं मूलम्, or न पौरुषेयत्वं तत्कर्तुः पुरुषस्याभावात् &c.; in the *Yoga S.*: हेतुफलाश्रयालम्बनैः संगृहीतत्वादेषामभावे तदभावः, or ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमो ऽप्यन्तरायाभावश्च &c.; in the *Nyáya S.*: वर्तमानाभावे सर्वाग्रहणं प्रत्यक्षानुपपत्तेः, or प्रागुत्पत्तेः कारणाभावादनुत्पत्तिसमः &c.; in the *Vaiśeshika S.*: कारणाभावात्कार्याभावः, or कार्याभावात्कारणाभावः; or *Páṅini*: अव्ययं विभक्तिसमीपसमृद्धिव्यृद्ध्यर्थाभाव ०० वचनेषु. 2 Absence, want, failure; e. g. *Kátyáy. Śrauta S.*: अभावे (scil. यूपस्य) खदिरविल्वरौहितकान् (scil. यूपान्कुर्यात्); or *Vyása*: भ्रातॄणां जीवतोः पित्रोः सहवासो विधीयते। तदभावे विभक्तानां धर्मस्तेषां विवर्धते; or *Vŕihaspati*: पित्रोरभावे पुत्राणां विभागः संप्रदर्शितः (see meaning 4.); or *Bhúripr.* (= *Trik.*): (scil. अङ्गनानाम्) अभावादङ्गनात्यागस्तुरगब्रह्मचर्यकम्. 3 Non-existence, non-entity; in this sense mostly occurring in the philosophical Sútras; e. g. in the *Vedánta S.*: नाभाव उपलब्धेः; or in the *Sánkhya S.*: अनादावद्य यावदभावाद्भविष्यदप्येवम्; or in the *Yoga S.*: अभावप्रत्ययालम्बना वृत्तिर्निद्रा; or in the *Nyáya S.*: अभावाद्भावोत्पत्तिर्नानुपमृद्य प्रादुर्भावात्, or सर्वमभावो भावेष्वितरेतराभावसिद्धेः. The category 'non-existence or non-entity' is originally not to either of the six philosophical systems a प्रमाण (q. v.) or instrument of forming a right notion; it has been adopted, however, as such by *Kumárila-Swámin*, the commentator of *Jaimini* and